

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11 czerwca 2015 roku, po rozpatrzeniu wniosku z dnia 18 maja 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie art. 24 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz ustawy z dnia 5 marca 2015 roku o zmianie ustawy o emeryturach rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przyznał E. K. prawo do emerytury od dnia 10 czerwca 2015 roku tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Termin płatności świadczenia ustalono na 10 dzień każdego miesiąca. Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi – 15.857,67 zł; kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi - 315.716,25 zł; średnie dalsze trwanie życia wynosi - 255,40 miesięcy, wyliczona kwota emerytury wynosi 1.298,25 zł. Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej tj. $(15.857,67 \text{ zł} + 315.716,25 \text{ zł}) / 255,40 = 1298,25 \text{ zł}$. Od dnia 1 lipca 2015 roku obliczona emerytura wynosi 1.298,25 zł brutto miesięcznie.

/decyzja - k. 19-20 plik II akt ZUS /

E. K. w dniu 5 sierpnia 2015 roku złożyła odwołanie od powyższej decyzji, wnosząc o jej uzupełnienie o okres składkowy uwzględniony przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych. W uzasadnieniu odwołująca wskazała, że decyzja o przyznaniu emerytury zawiera wyliczenia matematyczne dotyczące kwot zarówno składek jak samej emerytury, które nie dają możliwości zweryfikowania, czy Zakład Ubezpieczeń Społecznych zliczył w sposób prawidłowy wszystkie przepracowane lata, a co za tym idzie, zgromadzony kapitał. E. K. podniosła, iż wszystkie decyzje o przyznaniu emerytur, jakie widziała, zawierały informację o okresie składkowym emeryta.

/odwołanie - k. 2/

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 11 sierpnia 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu organ rentowy podniósł, iż przy obliczaniu kapitału początkowego przyjmuje się okresy składkowe i okresy nieskładkowe przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy tj. przed dniem 1 stycznia 1999 roku. Wnioskodawczyni udokumentowała począwszy od dnia 4 marca 1975 roku do dnia 31 grudnia 1998 roku – 20 lat, 9 miesięcy i 7 dni okresów składkowych oraz 1 miesiąc i 29 dni okresów nieskładkowych, a także 2 lata i 1 dzień – sprawowania opieki nad dzieckiem. Okresy opieki nad dzieckiem zostały przeliczone przy zastosowaniu art. 174 ust.2a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przy zastosowaniu przelicznika 1,3 za każdy rok.

/odpowiedź na odwołanie - k. 4-4 odwrót/

W piśmie procesowym z dnia 10 listopada 2015 roku wnioskodawczyni wskazała, iż ma wątpliwości, co do prawidłowości niezaliczenia przez organ rentowy okresu jej zatrudnienia w latach 2004 - 2010, załączyła także dokumenty świadczące o podleganiu ubezpieczeniu z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej oraz świadectwo pracy z okresu zatrudnienia od dnia 1 listopada 2013 roku do dnia 31 grudnia 2013 roku.

/pismo z załącznikami – k. 9 – 19/

W piśmie procesowym z dnia 12 stycznia 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych wyjaśnił, iż zgodnie ze świadectwem pracy z dnia 31 marca 2010 roku E. K. była zatrudniona w firmie (...) w okresie od dnia 6 września 2004 roku do dnia

31 marca 2010 roku. Natomiast od dnia 1 kwietnia 2010 roku do dnia 31 grudnia 2010 roku wnioskodawczyni podlegała ubezpieczeniu emerytalno- rentowemu z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej. Składki zostały zaewidencjonowane na koncie E. K.

i przyjęte do ustalenia wysokości emerytury z tytułu zatrudnienia za okres od września 2004 roku do marca 2010 roku. Wskazano również, że wnioskodawczyni ma emeryturę obliczoną na podstawie art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, do obliczenia wysokości emerytury przyjęto kwotę składki zewidencjonowanej na koncie

z uwzględnieniem waloryzacji oraz kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego. Ponadto przy obliczaniu kapitału początkowego przyjmuje się okresy składkowe i okresy nieskładkowe przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy, tj. przed dniem 1 stycznia 1999 roku.

/pismo – k. 24/

Na rozprawie w dniu 13 stycznia 2016 roku wnioskodawczyni poparła odwołanie, pełnomocnik organu rentowego wnosił o jego oddalenie.

/stanowisko stron: 00:01:56 – płyta CD k. 28/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni E. K. urodziła się w dniu (...).

/bezsporne, a nadto wniosek – k. 1-8 plik II akt ZUS/

W dniu 18 maja 2015 roku wnioskodawczyni złożyła wniosek o przyznanie prawa do emerytury, w którym wskazała, iż wnosi o ustalenie jej wymiaru według najkorzystniejszego wariantu na podstawie przedłożonych dokumentów.

/ wniosek – k. 1-8 plik II akt ZUS/

E. K. z dniem 10 czerwca 2015 roku osiągnęła powszechny wiek emerytalny – 60 lat i 8 miesięcy.

/okoliczność bezsporna/

Decyzją z dnia 10 czerwca 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych przeliczył

i ponownie ustalił wysokość kapitału początkowego wnioskodawczyni na dzień 1 stycznia 1999 roku. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz wskaźnika wysokości tej podstawy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. od dnia 1 stycznia 1987 roku do dnia 31 grudnia 1996 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 75,49 %, co zostało pomnożone przez kwotę bazową w wysokości 1.220,89 zł, w związku z czym podstawa wymiaru kapitału początkowego wyniosła 921,65 zł. Przyjęto

20 lat, 9 miesięcy i 7 dni okresów składkowych tj. 249 miesięcy, 1 miesiąc i 29 dni okresów nieskładkowych oraz 2 lata i 1 dzień – sprawowania opieki nad dzieckiem tj. 24 miesiące. Okresy opieki nad dzieckiem zostały przeliczone przy zastosowaniu art. 174 ust. 2a ustawy

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, tj. przy zastosowaniu przelicznika 1,3 za każdy rok. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia

31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 84,37 %. Współczynnik ten służy do obliczenia części 24% kwoty bazowej. Wysokość 24% kwoty bazowej wynosi 293,01 zł. Średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat przyjęto w ilości 209 miesięcy. W związku z powyższym wysokość kapitału początkowego ustalona na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniosła 108.759,42 zł.

/decyzja - k. 76 plik I akt ZUS (akta kapitałowe)/

Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto następujące zarobki (dochody stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne).

- w 1987 roku - 263.470,00 zł;
- w 1988 roku - 449.960,00 zł;
- w 1989 roku - 1.697.131,00 zł;
- w 1990 roku - 7.822.940,00 zł;
- w 1991 roku - 11.451.700,00 zł;
- w 1992 roku - 12.512.100,00 zł;
- w 1993 roku - 36.350.000,00 zł;
- w 1994 roku - 64.500.000,00 zł;
- w 1995 roku - 7.750,02 zł;
- w 1996 roku - 7.575,50 zł.

Dla obliczenia stosunku podstawy wymiaru składek oraz kwot, o których mowa w art. 15 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w 1993 roku,

w którym ubezpieczona pozostawała w ubezpieczeniu społecznym na podstawie przepisów prawa polskiego, przyjęto sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok – odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu w tym roku.

/obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego – k. 74 plik I akt ZUS (akta kapitałowe)/

Zaskarżoną decyzją z dnia 11 czerwca 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał E. K. prawo do emerytury od dnia 10 czerwca 2015 roku tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Termin płatności świadczenia ustalono na 10 dzień każdego miesiąca. Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób

w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi – 15.857,67 zł; kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi - 315.716,25 zł; średnie dalsze trwanie życia wynosi - 255,40 miesięcy, wyliczona kwota emerytury wynosi 1.298,25 zł Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej tj. $(15.857,67 \text{ zł} + 315.716,25 \text{ zł}) / 255,40 = 1298,25 \text{ zł}$. Od dnia 1 lipca 2015 roku obliczona emerytura wynosi 1.298,25 zł brutto miesięcznie.

/decyzja - k. 19-20 plik II akt ZUS /

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy dokonał w oparciu o całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie, w szczególności o powołane dokumenty z akt Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Wiarygodność zgromadzonych dokumentów, jak również ich treść nie były kwestionowane przez żadną ze stron postępowania. Jednocześnie Sąd Okręgowy nie znalazł żadnych podstaw do negowania ich autentyczności.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego odwołanie wnioskodawczyni nie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 roku Nr 748, z późn. zm.) urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w ust. 1a i 1b, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184. Wiek emerytalny dla kobiet urodzonych w okresie od dnia 1 października 1954 roku do dnia 31 grudnia 1954 roku wynosi co najmniej 60 lat i 8 miesięcy (ust. 1a pkt 9).

Stosownie do art. 25 analizowanej ustawy podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

Emerytura, ustalana według zreformowanych zasad dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku, stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi, w jakim ubezpieczony przechodzi na emeryturę - art. 26 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Wiek ubezpieczonego w dniu przejścia na emeryturę wyraża się w ukończonych latach i miesiącach (ust. 2). Średnie dalsze trwanie życia ustala się wspólnie dla mężczyzn i kobiet oraz wyraża się w miesiącach (ust. 3). Prezes Głównego Urzędu Statystycznego ogłasza w formie komunikatu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" corocznie w terminie do dnia 31 marca tablice trwania życia, z uwzględnieniem ust. 3, dla wieku ubezpieczonych określonego w myśl ust. 2 (ust. 4).

Emerytura na tzw. starych zasadach wyliczana jest wyłącznie tym osobom urodzonym po 31 grudnia 1948 roku, które mają prawo do wcześniejszej emerytury (np. na podstawie art. 88 ustawy Karta Nauczyciela).

Zgodnie z treścią art. 174 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Natomiast zgodnie z ust. 2 tego przepisu przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6,
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5,
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

W myśl ust. 3 w/w przepisu podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się przed dniem 1 stycznia 1999 roku.

Według ust. 3b w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 października 2013 roku (w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 21 czerwca 2013 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych) jeżeli okres wskazany do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego obejmuje rok kalendarzowy, w którym ubezpieczony pozostawał w ubezpieczeniu społecznym na podstawie przepisów prawa polskiego jedynie przez część miesiący tego roku, do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w art. 15 ust. 3, w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia, przyjmuje się sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu.

Natomiast w myśl ust. 7 analizowanego przepisu do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w

II kwartale kalendarzowym 1998 roku.

Zgodnie natomiast z treścią ust. 8 przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24% tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku, według wskazanego w nim wzoru.

Z kolei w myśl art. 15 ust. 1 powyższej ustawy podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok,

w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176. Natomiast stosownie do brzmienia ust. 2a tego samego przepisu, jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy. Z kolei na podstawie ust. 6 omawianego przepisu na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Jak stanowi art. 15 ust. 4 w/w ustawy w celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty:

1. oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust. 3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych,
2. oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia, ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu,
3. oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust. 5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty, oraz
4. mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w art. 19, przy czym wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie może być wyższy niż 250%, jednakże przy ponownym przeliczeniu wysokości emerytury należy mieć na względzie, iż zgodnie z art. 111 ust. 2 ustawy uwzględnia się kwotę bazową ostatnio przyjętą do obliczenia świadczenia.

Zgodnie z art. 16 cytowanej ustawy przy ustalaniu kolejnych dziesięciu lat kalendarzowych – przyjmuje się lata kalendarzowe następujące bezpośrednio po sobie, chociażby ubezpieczony w niektórych z tych lat przez okres roku lub w okresie krótszym niż rok nie pozostawał w ubezpieczeniu.

W związku z treścią zacytowanych przepisów można stwierdzić, iż kwota kapitału początkowego zależy od długości udowodnionych okresów składkowych i nieskładkowych przebytych przed 1 stycznia 1999 rokiem, podstawy wymiaru oraz współczynnika proporcjonalnego do wieku ubezpieczonego, który służy do obliczenia tzw. części socjalnej.

Zgodnie zaś z art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych emerytura wynosi:

- 1) 24% kwoty bazowej, o której mowa w art. 19, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, oraz
- 2) po 1,3% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych,

3) po 0,7% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych

Zatem w przypadku osób, dla których ustalany jest kapitał początkowy, wysokość emerytury uzależniona jest od kwoty zwaloryzowanego kapitału początkowego oraz zwaloryzowanych składek na ubezpieczenie emerytalne ewidencjonowanych od dnia 1 stycznia 1999 roku na koncie ubezpieczonego.

Ostatecznie wskazać należy, że zgodnie z art. 129 ust. 1 w/w ustawy, świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu, z uwzględnieniem ust. 2.

W rozpoznawanej sprawie wnioskodawczyni nie sprecyzowała konkretnych zarzutów do skarżonej decyzji, wskazując jedynie, że ma wątpliwości, czy jest ona prawidłowa

w zakresie ustalonej wysokości świadczenia, nie wskazując przy tym, aby przyjęte przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych wartości do obliczenia emerytury były błędne. Skarżąca podniosła jedynie, iż w jej ocenie przy obliczaniu wysokości należnego jej świadczenia nie uwzględniono okresu zatrudnienia w latach 2004 - 2010.

Z poczynionych ustaleń wynika, iż Zakład Ubezpieczeń Społecznych najpierw prawidłowo określił wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku,

a następnie wysokość świadczenia, przyznając E. K. prawo do emerytury od właściwej daty. Należy wskazać w tym miejscu, iż składki na ubezpieczenia społeczne opłacane przez wnioskodawczynię z tytułu zatrudnienia w latach 2004 – 2010 są uwzględnione w wartości zwaloryzowanych składek na ubezpieczenie emerytalne ewidencjonowanych od dnia 1 stycznia 1999 roku na koncie E. K. i tym samym przyjęte do ustalenia wysokości emerytury. Podstawę obliczenia emerytury, ustalonej według nowych, zreformowanych zasad, stanowi, bowiem suma kwot zwaloryzowanego kapitału początkowego i zwaloryzowanych składek na ubezpieczenie emerytalne.

Podkreślić należy, że od dnia 1 stycznia 1999 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych ewidencjonuje składki na ubezpieczenie emerytalne każdej osobie podlegającej ubezpieczeniom społecznym na indywidualnym koncie ubezpieczonego. Natomiast przed tą datą organ rentowy nie był zobowiązany do prowadzenia indywidualnych kont ubezpieczonych. Z tego względu osobom urodzonym po 1948 roku za okresy pracy (ubezpieczenia) przypadające przed dniem 1 stycznia 1999 roku odtwarzana jest teoretyczna składka na ubezpieczenie społeczne poprzez obliczenie kapitału początkowego.

Reasumując - organ rentowy w sposób prawidłowy obliczył wysokość emerytury wnioskodawczyni i przyznał ją od ukończenia przez E. K. wieku emerytalnego tj. od dnia 10 czerwca 2015 roku.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy uznał, że zaskarżona decyzja odpowiada wyżej przytoczonym przepisom prawa i w konsekwencji orzekł, jak w sentencji wyroku na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalając odwołanie wnioskodawczyni.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawczyni z pouczeniem o prawie, terminie i sposobie wniesienia apelacji.

11.02.2016r.